

LANG ZULLEN WIJ LEVEN

Tragikomedie voor dames

door

ALWIN GRIJSEELS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LANG ZULLEN WIJ LEVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALWIN GRIJSEELS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TREES - Type "huismoeder" - Als moeder van vier kinderen heeft ze een druk bestaan. Niets is belangrijker in haar leven dan het geluk van de kinderen. Niemand wordt gespaard die een andere gedachtegang erop na houdt. Zelfs haar eigen zussen niet. Maar, is ze wel zo zorgdragend als wordt beweerd?

TANJA - Type "carrièrevrouw" - Tanja is een vrouw van de wereld. Ze ziet dan ook totaal geen belang in het krijgen van kinderen. Het zou alleen maar ballast zijn. Of speelt er meer, zoals haar vlucht uit het ouderlijk huis doet vermoeden?

TINY - Type "rijkeluisliefje" - Levend in luxe en weelde is Tiny elke realiteitszin verloren. Ze kan zich niet (meer) inleven in de dagelijkse frustraties van haar zussen. Echter, niets is wat het lijkt wanneer haar buitenkant het verliest en de dodelijke waarheid aan het licht komt.

DECOR:

De wijnkelder van Rene en Tiny.

Er staat een groot rek met allerlei soorten drank. Tevens een kluis.

SCÈNE

(Tanja komt binnen. Ze heeft een feesthoedje op en een leeg wijnglas in haar handen)

TANJA: Gevonden! *(roept naar achter)* Trees, kom maar hoor! Hier staat de drank. *(Trees komt binnen. Ze heeft een feesthoedje op en een leeg bierglas in haar handen)*

TREES: Eindelijk, ik zoek me 'n ongeluk in dit krot.

TANJA: Pardon? Je noemt de villa van Rene en Tiny een krot?

TREES: Een stinknest is het. Er is niets huiselijk aan. Heb je die walgelijke nieuwe lamp boven de eettafel gezien.

TANJA: Het is ook niet mijn smaak, maar ach... Hier staat die best.

TREES: Alles staat hier best. Werkelijk te kitsch voor woorden.

TANJA: Past toch prima bij de rest van 't plastic marmer.

TREES: Haha. Laat ze 't niet horen, dan springen bij Tiny de hechtingen.

TANJA: Gelukkig hebben we de wijnkelder gevonden. Net als vorig jaar.

TREES: Wat hebben we toen gelachen. Weet je nog?

TANJA: Achteraf.

TREES: Ja, achteraf. Dat wel. Haha. De beste dag van 't jaar.

TANJA: Als we ons hier weer even ophouden en moed indrinken, dan slepen we ons door de rest van dat kinderfeestje heen. *(Tanja zet haar feesthoedje af)*

TREES: Beginnen met een Portje dan maar?

TANJA: Dat lijkt me zalig.

TREES: Eens kijken, hier staat de *(in bekakt Engels)* 'Graham's 40 Years Tawny'. Is dat wat?

TANJA: Geen idee. Klinkt duur, dus gooi maar vol. *(Trees schudt beide glazen vol met port)* Hoe oud is dat joch eigenlijk geworden?

TREES: Poh, daar vraag je me wat. Eens even zien... Onze Sjors is nu vijftien, Ons Marit veertien. Dan is onze Wijnand twaalf, want die is een jaar jonger dan ons Saskia.

TANJA: En Saskia scheelt weer vijf jaar met Snuffie.

TREES: Precies... *(bedenkt zich dan)* Snuffie?

TANJA: Het konijn dat we van onze buurvrouw hebben overgenomen.

TREES: Leeft dat kreng nog steeds?

TANJA: Niet kapot te krijgen. Ik voer dat beest alle restjes, maar ze blijft maar gaan.

TREES: Nee, ik bedoel dat vreselijke mens naast je. Die vrouw met

losse handjes.

TANJA: Ach, Madelief is ontzettend aardig. Dat kun je van Snuffie niet zeggen.

TREES: Al geprobeerd met rattenvergif? Die tip heb ik je vorig jaar toch al toegefluisterd? Daar is onze Bobbie heerlijk bij ingeslapen.

TANJA: Is dat jullie buurman?

TREES: De hamster van Sjors. Ja, dat is het mooie bij die misbaksels. Je hoort ze niet kapotgaan.

TANJA: Uiteraard heb ik dat geprobeerd. Het gif had ik uiterst behendig tussen de sla verborgen, maar daar trapte Snuffie niet in. Het blijkt ook meer een vleeseter te zijn.

TREES: Wat? Hebben we het nog altijd over een konijn?

TANJA: Klopt.

TREES: Hoe verzin je het.

TANJA: Proefondervindelijk uitgevonden. Ik heb 'm stukjes haas gevoerd. Wat denk je? Een regelrechte kannibaal.

TREES: Ik zeg je, dat beest is gek. Net als die pedofiele buurvrouw van je.

TANJA: Ssstt! Wat zeg jij nou.

TREES: Dat is toch zo? Een ontslagen basisschoollerares.

TANJA: Non-actief. Ze is op non-actief gesteld. Dat is nog geen ontslag.

TREES: Dat komt op hetzelfde neer bij zulke vergrijpen. Eerst non-actief, daarna volgt ontslag. De schooldirectie kan zich niet permitteren om zulke verdachte omstandigheden te negeren. Dan halen alle ouders de kinderen van school.

TANJA: Heerlijk. Eindelijk wat rust in de straat.

TREES: Ben blij dat je geen kinderen hebt, want dan kwam je aan 't verhuizen.

TANJA: Dan bleef ik juist. Kinderen, gatverdamme. Wie haalt 't nog in zijn gezond verstand om kinderen op de wereld te zetten. Anno (jaartal van dat jaar). Er worden zoveel kansen geboden om te genieten van het leven en ten volle de winst te pakken. Maar nee, 85% hangt zich een veel te zware rugzak om en verdwijnt vervolgens langs de lijn van het hockeyveld, het kammen van de eigenwijze pony of struint iedere talentenjacht af in de hoop ergens iets te ontdekken wat hun eigen failliete leventje op kan leuken. Alles in het belang van het kind.

TREES: Je verdraait de feiten. Kinderen zijn geen ballast. Dat draag je als een feesthoedje. Het gaat vanzelf. Noem het, moederliefde.
(*Tanja trekt het feesthoedje van Trees af*)

TANJA: Dit noem je moederliefde. Exact. Dezelfde verkreukelde

liefde die onze moeder gaf. (*Tanja verkreukeld het feesthoedje tot een prop*)

TREES: Dat kun je niet vergelijken. Mama was al die jaren getraumatiseerd. Ik probeerde haar tenminste nog te steunen. Jij was er nooit. Jij denkt alleen maar aan jezelf.

TANJA: En dat zou jij ook moeten doen. Denk verdomme aan jezelf, in plaats van onze aleatoire moeder en je vier trolleywagens vol venijn, afgunst en pesterijen.

TREES: Als je het een kans zou geven, dan sprak je wel anders.

TANJA: Nee, ik moet er echt niet aan denken. Mijn hele carrière zou naar de knoppen zijn. En wat te denken van mijn strakke lijn.

TREES: Quatsch! Je weet niet wat je mist.

TANJA: Laat me jou eens goed bekijken... duidelijk 25 kilo.

TREES: Het klinkt ontzettend cliché, maar dat is het allemaal waard. Ik zou mijn vier schatten voor geen goud willen missen. Je maakt de meest fantastische dingen met ze mee.

TANJA: Omdat de verhalen alleen nog maar over de kinderen gaan. Je eigen leven en lichaam tellen totaal niet meer mee. Net als hierboven, met al die mislukte exemplaren. Dat ziet er toch niet uit.

TREES: Nou, dank je de koekoek.

TANJA: Zo'n zwik kinderen, ruziënd op de achterbank van een doorgetrapte Kadet. Ik weet nog dat wij met ons vieren naar Zuid-Frankrijk reden. Elk jaar opnieuw. Zonder airco, 16 uur lang...

TREES: Dat waren andere tijden. En dat heeft nooit zo lang geduurd.

TANJA: Nee, omdat Toosje het zo nodig vond om in het tweede jaar onder een vrachtwagen te huppelen.

TREES: 10 uur, maximaal.

TANJA: 10 jaar was ze.

TREES: De dag dat het leven van de zusjes Twaalfhoven voorgoed zou veranderen.

TANJA: Toosje was veruit het liefste kind van ons vieren. Ze was moeders oogappeltje. En zo kwam het ook, dat zij die middag een oude Franse madam hielp met oversteken.

TREES: Wij waren het pannenkoekenhuis allang binnen, en toch...

TANJA: Zag zij als enige de dame vertwijfeld voor een zebrapad staan.

TREES: Ze bedacht zich geen moment en stormde weer naar buiten.

TANJA: Laat mij u helpen, mevrouw.

TREES: Ze nam de oude vrouw onder haar arm en plaatste haar linkervoet op het zebrapad. De vrouw volgde en zo schuifelde ze naar de overkant.

TANJA: Eenmaal aan de overzijde gebracht, toverde de madam een

lolly uit haar handtas. Als dank.

TREES: Moeder was zo trots op haar.

TANJA: Met haar grootste glimlach rende ze terug over het zebrapad. Enthousiast zwaaiend met haar lolly.

TREES: Ik hoorde alleen nog de piepende banden. Mijn ogen waren al gesloten. Alsof ik wist, wat er ging gebeuren.

TANJA: Om de banden van een 32 ton zware vrachtwagen te laten slippen, moet je erg hard rijden. Veel te hard voor een iel meisje van 10 jaar.

TREES: Ik weet alleen nog, dat ik de lolly door de lucht zag vliegen en een doffe klap hoorde. Het klonk als een dichtslaande deur, vlak naast mijn oor. En dat terwijl de familie verslagen achter het raam alles gadesloeg. De vrachtwagen en het geluid gingen door merg en been.

TANJA: We verloren een zusje. En moeder haar oogappeltje.

TREES: En vader? Waar was vader?

TANJA: Geen idee. Hij was erbij, ja dat moet haast wel. Toch heb ik weinig herinneringen aan hem.

TREES: Behalve die ochtend, dat ik 'm betrapte met tante Vera. Samen in bad.

TANJA: Nee. Ik kan me niet voorstellen, dat zij zoiets doet.

TREES: Ach, ik heb 't toch zelf gezien! Met mijn eigen ogen.

TANJA: Mijn buurvrouw, bedoel ik. Dat incident met haar leerling. Ze heeft nooit bekend.

TREES: Dat is op vandaag de dag totaal niet nodig. Je bent schuldig, tot het tegendeel bewezen is.

TANJA: Welk bewijs?

TREES: Precies. Dat zeg ik. De tegenbewijzen zijn er niet. Je wordt echt niet zomaar opgepakt. De overheid houdt alles in de gaten. Ze moet iets op haar kerfstok hebben, anders had ze nu geen enkelband hoeven dragen.

TANJA: Ja, daar heb je een punt. Maar, wat ziet een volwassen vrouw in een jongetje van 14 jaar.

TREES: 18 jaar, dat zou ik nog begrijpen. Dan worden ze langzaam volwassen. Groter, sterker...

TANJA: Is Toby niet 14 jaar geworden?

TREES: Zou je denken? Ik heb werkelijk geen idee. Maar kun je het überhaupt voorstellen? Op die leeftijd?

TANJA: Op jouw leeftijd, zul je bedoelen.

TREES: Ik mag dan de oudste zus zijn, dat wil nog niet zeggen dat de houdbaarheidsdatum is bereikt.

TANJA: Je begint anders al aardig zuur te klinken.

TREES: En wat dacht je dan van Tiny. Zij was de jongste, maar daar zie je helemaal niets meer van.

TANJA: Is.

TREES: Wat is? Is er iets?

TANJA: Zij IS de jongste.

TREES: Wat bedoel je daarmee?

TANJA: Toosje is dood.

TREES: Ja. Ja, dat weet ik ook wel. Maar we hoeven haar toch niet te vergeten? *(Tiny komt zachtjes binnen en hoort het gesprek)*

TANJA: Een plekje geven zou al voldoende zijn. Vergeten kunnen we het nooit. Na al die jaren. We weten niet eens hoe oud de zoon van Tiny is geworden, maar die fatale dag vergeet je nooit meer.

TREES: Toby. Hij heet Toby.

TANJA: Ja, dat weet ik wel. Toby, een veel te mooie naam voor zo'n oerlelijk kind. *(Tiny rent op)*

TINY: Joehoe!

TREES: Mens, ik schrik me wild.

TINY: Jullie hebben de drankvoorraad alweer gevonden, zie ik? Schenk mij ook maar eens bij.

TANJA: Mag je dat wel van Rene? Straks krijg je nog rimpels.

TINY: Niet van deze fles *(pakt een fles Whisky uit het rek)* 'Old Rip Van Winkle'. Een 23 jaar gerijpt Straight Bourbon Whisky uit Kentucky. Een exclusief exemplaar, geselecteerd door de familie Winkle zelf.

TREES: Toe maar, een kenner. Zal wel duur zijn?

TINY: In jullie geval, niet te betalen. Maar dat proef je dan ook. Hier. *(Trees drinkt de Port vlug op. Tanja hoest eens flink en smijt behendig het laatste restje weg. Tiny schudt een klein laagje in de glazen)*

TINY: Het is overigens wetenschappelijk aangetoond dat Whisky je hart gezond houdt, werkt tegen verkoudheid, goed is voor de spijsvertering en helpt bij afvallen.

TREES: In dat geval... vol gooien die hap! Van dit bodempje krijg ik geen slanke lijn.

TINY: Je moet dit nippen. Proef eerst maar eens.

TREES: Nippen? Je bent niet goed. Proost dames! *(Trees schudt de Whisky in één teug achterover)*

TINY: Dat was dan €300...

TANJA: Trees, je wordt helemaal rood. Wat is dit voor vergif.

TINY: ... en 57% pure alcohol. *(Trees proest en hoest)*

TREES: Ik sta in de fik! Wil je me dood hebben?!

TANJA: Dat is ook een manier van afvallen.

TINY: Je moet niet zo gulzig zijn.

TANJA: Goed punt Tiny. Net als je hoofd.

TINY: Wat bedoel je daar weer mee?

TANJA: Ik vind je wel knap.

TINY: Dank je. Dat had ik vanavond nog niet gehoord.

TANJA: Hoe je de drank naar binnen krijgt met je strakgetrokken kaken.

TINY: Excuse moi?

TANJA: Zit er nog gevoel in die lippen? *(Tanja drukt op de bovenlip van Tiny)*

TINY: Natuurlijk wel. Net zoals in deze jongens. *(wijzend naar haar borsten)*

TREES: Werkelijk? Voel je dit? *(Trees probeert in de borst te knijpen van Tiny)*

TINY: Zeg, blijf van me af. Jazeker voel ik dat.

TANJA: Ook als Rene eraan zit met zijn bejaarde klauwen?

TINY: Oh, je hebt geen idee. Die man is een God binnen en buiten de satijnen lakens. En hij is dol op mijn borsten. Hij noemt ze, zijn twee puppy's.

TREES: Dat zijn dan de twee duurste puppy's die ik ooit heb gezien.

TANJA: Ja, dat slaat inderdaad nergens op. Puppy's zijn zacht en aaibaar. Die plastic dingen zijn ontstellend hard.

TREES: En zo nep als de rest in dit huis.

TINY: Ik laat ze in elk geval graag uit.

TANJA: Nee, daar kun je ook niet naast kijken. Het zou toch wel een beetje chiquer kunnen? Met meer vrouwelijke verfijning.

TINY: Fijner dan dit kun je ze niet laten boetseren. Puur vakmanschap.

TANJA: En moet dat meteen zo open en bloot?

TREES: Heb je daarom die spiegel boven jullie bed hangen. Om naar jezelf te kijken?

TANJA: Ja, ze kan moeilijk opgewonden raken van dat oude lijk ernaast.

TINY: Boh, wat zijn we weer jaloers.

TANJA: We? Ik heb geen enkele moeite met m'n uiterlijk.

TINY: Geef het maar toe dames. Ik ben veel te knap voor jullie.

TREES: Puh. Spreek lekker in de verleden tijd, wil je.

TINY: Ja, en toen ook al. Bij discotheek 'De Slappe Hap' mocht ik nooit met jullie mee. Bang dat ik alle jongens zou afpakken.

TANJA: Wie, als ik vragen mag?

TINY: Ja, die ene vooral. Die hardrocker uit het dorp.

TANJA: Nico?

TINY: Ja, Niek van Tankeren.

TREES: Met die oelewappers.

TANJA: Ja! Haha, klopt. Dat was ik haast vergeten. Die had me een partij oren.

TINY: Je weet wat ze zeggen van mannen met grote oren...

TREES: Dat ze goed kunnen horen?

TINY: Grote oren, grote....

TANJA: Dat slaat nergens op.

TINY: En toch was het zo. Hoe smaakt tie?

TREES: Hoe moet ik dat nou weten. Jij lag achter 'De Slappe Hap' met hem in de bosjes.

TANJA: (*zucht*) De Whisky, Trees.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto